

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > Rosh Chodesh Avodah 004 Tammuz Nekuda Tova

Rosh Chodesh Avodah 004 Tammuz Nekuda Tova

אנחנו נמצאים בעזר ה' בחודש תמוז, חז"ל מלמדים אותנו שחמישה דברים, צרות, ארעו לעם ישראל בחודש תמוז. הרי שהחודש הזה והחודש הבא אחריו, שהוא חודש אב, אלו הם שני החדשים הקשים שיש לעם ישראל בשנה. החודשים הללו שהם תמוז ואב אלו חודשים קשים לעם ישראל, צריך התבוננות עמוקה ונכונה של כל יהודי באשר הוא שם, להתבונן ולראות איך החדשים הללו בצורה הפנימית לגלות ולראות בהם את טוב ה'. אם אדם לא מתבונן לראות את טוב ה' בחודשים הללו, הרי שיתכן מאוד שהקושי של הצרות שהיו לכלל ישראל במשך הדורות [יכאיב על] נפשו מעבר לצורה הנכונה שראוי שיהיה.

נתבונן בעיקר בחודש תמוז, שבו אנחנו נמצאים עכשיו, ראש חודש. הכח המיוחד של חודש תמוז, מלמדים אותנו רבותינו, לפי חלק מן השיטות, זהו כח של ראייה שנמצאת באדם. ראיית האדם מתחלקת לשני חלקים, יש ראייה שהיא ראייה של העין, 'עין רואה', ויש ראייה שהיא ראייה פנימית, היא הנקראת בלשון רבותינו 'ראיית עין השכל', זו ראייה מחשבתית, ראייה לבבית. הראייה של העין היא הראייה החיצונית, הראייה של עין השכל היא הראייה הפנימית. כשם שבראיית העין הגשמית האדם יכול לראות דברים טובים, ולהיפך ח"ו, לראות דברים רעים, והעבודה שלו להתבונן בדברים טובים, 'עוצם עיניו לראות ברע', כך בראיית עין השכל, הראייה הפנימית האדם יכול לראות דברים טובים, וח"ו לראות דברים רעים והעבודה היא ללמוד, לדעת, כיצד לראות בראייה של טוב.

מאז שחווה, האישה הראשונה בעולם, הסתכלה בעץ הדעת, כמו שכתוב בפסוק 'ותרא האישה' היא ראתה את עץ הדעת ועץ הדעת מעורב טוב ברע, מאז ואילך כל ראייה וראייה שהאדם רואה כאן בעולם שלנו, הוא רואה מה שמעורב בו טוב ברע, הוא לא רואה דבר שכולו טוב, והוא לא רואה דבר שכולו רע, הוא רואה דבר שמעורב בו טוב ורע. יש בני אדם ש[מזהים] יותר את הצד הטוב ויש בני שמטבעם יותר רואים את הצד הרע. ג' מידות בתלמידיו של אברהם אבינו ואחד מהם הוא עין טובה, ולהיפך כמו שאומרת המשנה באבות, מהמידות של תלמידיו של בלעם הרשע זה עין רעה, שניהם רואים את אותו דבר, לא מדובר רק שכביכול אם אברהם ובלעם היו נמצאים ביחד, אברהם היה רואה דבר אחד ובלעם היה מסתכל לצד אחר ורואה דבר אחר, אלא באותו דבר עצמו, אם בלעם, תלמידיו של בלעם ותלמידיו של אברהם אבינו, הסתכלו על אותו דבר ממש, תלמידיו של אברהם יראו את הדבר מכח עין טובה, ותלמידיו של בלעם יראו את הדבר מכח עין רעה. כיוון שכל דבר בבריאה מורכב מטוב ורע, לכן אפשר להסתכל על כל דבר ולראות בו את הטוב שבו ולראות בו את הרע שבו, אילו דבר היה מציאותו רק מטוב או רק מרע, אז מי שרואה דבר שהוא טוב כאילו שהוא רע הוא ממש טועה, ודבר שכולו רע מי שרואה אותו שהוא טוב הוא טועה, אבל מכיוון שכל דבר מורכב ומעורב בו טוב ורע, לכן אפשר להסתכל ולראות בו את צד הטוב שבו, תלמידיו של אברהם, ואפשר להסתכל ולראות בו את צד הרע, תלמידיו של בלעם. וכיוון, א"כ שכל דבר בבריאה מורכב מטוב ורע, הרי שיש לנו עבודה פנימית [נאצלת] להתבונן ולראות בכל דבר, איך מסתכלים ומגיעים לראות את הטוב שבו כמה שיותר, ולא לראות את הרע שו כמה שיותר. צריך להבין איך מגיעים לאותו מהלך של חים, כל דבר מכיוון שמורכב בו טוב ורע ההסתכלות שהאדם מסתכל בכל דבר, מכיוון שהוא יודע שכל דבר מורכב מטוב ורע, הרי שבכל דבר שהוא נפגש איתו, בפרט בדברים החשובים לו בחיים, הוא צריך ללהתבונן ולראות מכמה חלקי טוב הדבר מורכב, ומכמה חלקי רע הוא מורכב, אם האדם לא מרגיל את עצמו להבין, ראשית, שכל דבר מורכב מחלקים של טוב ומחלקים של רע ומנסה לראות את הדברים בכללותם ולהגדיר אותם אם הם טובים או רעים, אבל מכיוון שנתבאר שכל דבר מורכב מחלקי טוב ומחלקי רע, לכן בכל דבר רובעיקר בדברים החשובים, האדם צריך להתבונן, באופן לראות את חלקיו של הדבר, להתבונן אלו חלקי טוב הוא רואה בדבר, ואלו חלקי רע הוא רואה בדבר.

ננסה אם כן להסביר בס"ד, איך מתבוננים ומגיעים להתבוננות טובה. נפתח בעזר ה' את הדברים. נחدد עוד פעם שיהיה בור,

אדם שלא מרגיל את עצמו להתבונן על חלקים של דבר, אז הוא רואה דברים ואומר 'הדבר הזה הוא דבר טוב', על דבר אחר שהוא מתבונן, הוא מסתכל ואומר 'זה דבר רע', אבל כשאדם קולט את היסוד הן בשכלו והן בתפיסת לבבו, כל דבר ודבר מורכב ומעורב טוב ברע, אז ההסתכלות שלו על דבר נעשית באופן שהוא רואה שהדבר מורכב מחלקים, והוא בודק ומחלק למעשה את הדברים מה הם חלקי הטוב שנמצאים בדבר ומה הם חלקי הרע שנמצאים בדבר. כאשר האדם ינסה לעשות את הדברים ולהתבונן בדברים לפחות הגדולים ולראות אלו חלקי טוב הוא רואה בהם ואלו חלקי רע הוא רואה בהם, לפעמים הוא יראה דברים דנראים לו שרוב החלקים הם טובים, לפעמים הוא יראה שנראה לו שרוב החלקים הם רעים, הוא צריך לנסות לחזור ולהתבונן עוד פעם ולראות, האם בהתבוננות הראשונה שמתי אל ליבי אל כל החלקים שבדבר או פן שמא ואולי נאבדו ממני חלקים מסויימים בדבר, ראוי לאדם בפרט בדברים הגדולים לא להתבונן בשופ פנים רק פעם אחת אלא עוד פעם ועוד פעם וועוד פעם, עד שהוא ירגיש שהוא מיצה את הנידון והוא הקיף לפי ערכו את כל חלקי הטוב שהוא רואה בדבר ואת כל חלקי הרע שהוא רואה בדבר.

למעשה, האדם לוקח דף ועט, עושה שני טורים, צד אחד שהוא צד הטוב, צד שני שהוא צד הרע, והוא רושם את כל חלקי הטוב שהוא רואה בצד אחד ואת כל חלקי הרע שהוא רואה בצד השני. העבודה הזו יש בה שני חלקים, החלק הראשון: דברים שלפני כן האדם הגדיר אותם כטוב, הם היו נראים לו טובים או כמעט טובים לגמרי, פתאום כשאר הוא עושה את אותה רשימה, צד ימין חלקי הטוב, צד שמאל חלקי הרע, פתאום הוא יכול לגלות שהדברים היו נראים לו מעיקרא טוב, יש בהם הרבה מרכיבים של רע, ראשית יותר חלקי רע ממה שהוא חשב, ויתר על כן לפעמים הוא יגלה שחלקי הרע שבו גוברים על חלקי הטוב שבו. זה לפעמים יכול להיות קשה לאדם עצם שינוי ההסתכלות, והתוצאה של הדבר שהוא צריך לפעמים להתנתק מהדבר, אבל ראשית הוא על ידי כן כולל הסתכלות בהירה, נכונה ומדוייקת, ויתר על כן הוא הופך להיות אדם יותר מציאותי, יותר מדוקדק, יותר מחודד בכלל היקף כל החיים כולם. זהו חלק אחד אם כן, של דברים שהיו נראים לאדם טוב ואחרי התבוננות הוא רואה את מרכיבי הטוב ואת מרכיבי הרע, פעמים הוא עדיים יסבור שעיקרו טוב ומיעוטו רע, פעמים יתחלפו הסוגיות.

אבל הסוגייה השניה, היא סוגייה של דברים שנראים מעיקרא לבני אדם רעים, שם יש עבודה עמוקה מאוד, להתבונן באותם דברים. יש דברים שנראים מעיקרא לבן אדם רעים, ולכן הוא פורש מהם ואינו מתעסק איתם. ואם הוא יתבונן ויראה שממורכב בהם חלקי טוב, יש בזה סכנה מסויימת שהוא יכול להימשך לדבר. הוא יגיע למסכנה שחלקי הטוב שבו חזקים מאוד והרע שבו מועט ולפעמים רואי להתחבר לדבר, אלו הם אבל דברים שהיו נראים לאדם כרע והוא פרש מהם ועכשיו אולי זה יצור לו חיבור, לפעמים החיבור הזה מסוכן ולפעמים החיבור הזה הוא טוב. חלק היותר קשה הוא חלקי הרע, דברים שהם רעים, שהם לא בבחירתו של בן אדם אם להתחבר אליהם או לא, אלא הדברים שנראים לאדם כרעים, והוא עובר בהם, נמצא בהם, הם עוברים עליו, בין אם הוא רוצה בין אם הוא לא רוצה, הוא נמצא בתוך כל מיני מצבים או מקומות, או מקומות בנפשו, או מקומות בגוף שנראים לו כרעים, נחזור ונחיד עוד פעם. יש בדברים שהם בבחירתו של האדם האם להתחבר אליהם או לא, יש דברים שהיו נראים לו כרעים ולאחר התבוננות הוא רואה שיש בהם חלקים טובים ולפעמים הם הרוב, וכן להיפך יש דברים שהיו נראים לו טובים והדברים מתהפכים, אבל הדברים תלויים בבחירה שלו, אבל שי מצבים שהאדם עובר שהם נראים לו כרעים, אין לו בחירה האם לעבור את אותם מצבים או לא לעבור, כל הבחירה שלו היא איך לעבור את אותם מצבים, לא האם אלא איך. כל אחד ואחת מאיתנו עוברים מצבים שאינם קלים בחיים, פעם אינם קלים מעט, פעם אינם קלים הרבה, ולפעמים קשים וקשים מאוד. ננסה עכשיו ללמוד ולהבין כיצד להתבונן, לעבור את המצבים הקשים שהאדם עובר בחיים, מתוך מבט עמוק פנימי נכון ומדוייק.

כאשר האדם עובר דברים שהם קשים, הוא ראשית צריך להבין שהזמנים הללו, כמו כל דבר ממריאה, מורכבים ומעורבבים טוב ורע. הוא צריך לשבת, כמו שהזכרנו לעיל עם דף, ולכתוב בצד ימין את חלקי הטוב, ובצד שמאל את חלקי הר. במצב שבו הוא נמצא עכשיו לראות אלו נקודות טובות יש במצב הזה, ואלו נקודות שנראות כרעות יש במצב הזה. אם חלקי הטוב הם רבים וחלקי הרע הם מועטים, יחסית קל חאדם לעבור, אבל אם חלקי הטוב הם מועטים ולחקי הרע מרובים, קשה לאדם לעבור, אפי' אם חלקי הטוב מרובים וחלקי הרע מועטים אבל הרע הוא חזק, הוא תקיף, קשה לאדם לעבור את אותו מצב, מחמת שחלקי הרע הרבים או החזקים מקשים עליו להתמודד עם המצב שבו הוא נמצא, על אף שהוא מוצא במצב הזה גם נקודות טובות, אבל עדיים חלקי הרע הרבים או החזקים מקשים עליו למאוד מאוד לעבור את אותו מצב.

נסביר עכשיו בס"ד, איך צורת ההתמודדות הנכונה הפנימית. כאשר האדם עובר את אותם מצבים שחלקי הרע נראים רבים וחלקי הטוב נראים מועטים, שחלקי הרע נראים חזקים מאוד מאוד וחלקי הטוב נראים חלשים מאוד, ההתבוננות [לאחר] שהאדם רשם את כל חלקי הטוב שנמצאים במצב הזה, הוא צריך לנסות להתבונן ולראות מה היא הנקודה הטובה ביותר שהיא מוצא מתוך כל אותם חלקים של חלקי הטוב, ראשית הוא צריך לסדר לעצמו את כל חלקי הטוב ואת כל חלקי הרע, לאחר שהוא סידר את כל חלקי הטוב, הוא צריך להתבונן ולעשות סדר מה היא הנקודה [העיקרית], החזקה ביותר מתוך אותם כל חלקי טוב שהוא מוצא באותו מצב. חלקי הטוב שנמצאים באותו דבר על אף שהם רבים, אבל יש להם נקודה אחת שורשית, שהיא שורש כל חלקי הטוב הנוספים. כל דבר בבריאה בנוי באופן של ענף וושוורש, השורש מתוכו יוצאים ענפים

רבים, כך בכל דבר שמורכב מחלקי טוב, בלשון רבותינו זה נקרא ר.פ.ח. נקודות טובות, האחת היא שורש והר.פ.ז. אותיות פז"ר הם הענפים של הטוב שנתפזרו מאותו דבר. [נחזור] עוד פעם, בכל דבר יש נקודת טוב אחת שורשית, ויש ענפים שיוצאים מאותה נקודת טוב. עכשיו צריך להבין נקודה עמוקה מאוד, כל חלקי הרע שנמצאים בכל דבר, הרע מצד עצמו אין לו לעולם מקור חיות עצמית, רע הוא דבר שאין לו מקור של חיים אלא מציאותו זה מוות, מאיפה הרע יונק את מקוק חיותו? הוא יונק את מקור חיותו מחלקי הטוב שנמצאים בדבר, אילו היה רע כשלעצמו הוא היה בטל מן העולם, מוות, מהיכן הוא יונק את חלקי חיותו, מחלקי הטוב שנמצאים באותו דבר, משם הוא יונק, את מקור החיות שלו, כל זמן שהאדם לא עמד על הנקודה הטובה השורשית, אלא רק על הענפים, כמו שהזכרנו, פז"ר, ר.פ.ז. הרי שהרע יכול לינוק מחלקי הטוב שנמצאים, מחמת שהטוב עצמו הוא מפוזר וממקום הפיזור של הטוב הרע משתמש בו ויונק את חיותו, ועי"כ יש קיום למציאות של רע, אבל כאשר האדם עומד על הנקודה הפנימית הטובה שבאותו דבר, הנקודה הפנימית הטובה שבאותו דבר, היא היא מקור החיות של המצב שבו האדם נמצא ומכוחה ועל ידה וממנה מתפשט חיות לשאר חלקי הטוב ומכוחה וממנה מתפשט החיות לשאר חלקי הרע. אם האדם מחבר את עצמו לאותה נקודה טובה, שורשית, מכח כך כל חלקי הרע אין להם יניקה מהפיזור אלא מנקודת הטוב השורשית, ושם מקום גידולם.

ננסה להסביר את הדברים יותר ברור, אלו הם דברים ארוכים, אבל הם בעצם שורש הצורה הפנימית והנכונה איך לעבור את המצבים הקשים בחיים. חלקי הרע שיונקים מן הטוב, ההתגלות של היניקה שלהם, הוא מהפיזור של חלקי הטוב, שמתגלה שורש נקודת הטוב שבדבר, [מהמקום הזה שם מתבטלים כל חלקי הרע. אם האדם [מגלה את] שורש הנקודה הטובה, שורש הנקודה הטובה היא היא מקור החיות לחלקי הטוב האחרים אבל גם לחלקי הרע, אבל מתי חלקי הרע יכולים לינוק מן הנקודה הטובה? רק כאשר הם יונקים דרך האמצעי שהם חלקי הטוב שהתפזרו, אבל כאשר האדם מגלה את הנקודה הפנימית הטובה של אותו דבר, זה מקום האחדות, זה מקום הפנים לה' אחד ושמו אחד, ובמקום של האחדות הגמורה גילוי שמו ית', הרע אין לו אפשרות של קיום.

ישנם כמה עבודות ידועות שהרבה מאוד בני אדם מכירים אותם. עבודה אחת נקראת 'תחשוב טוב יהיה טוב', שלפי המחשבה כך נפעלים הדברים כולם. עבודה שניה, שבכל מצב ומצב שהאדם נמצא הוא צריך למצוא נקודה אחת טובה, אבל העומק של אותה עבודה, היא לא למצוא נקודה אחת פרטית טובה. אם האדם מוצא רק נקודה אחת פרטית טובה, הוא מוצא את הר.פ.ז. של הפיזור שבנקודות הטובות, שממש עדיים חלקי הרע יכולים להתקיים, העבודה הפנימית למצוא את הנקודה הטובה, היא למצוא מה הנקודה השורשית הטובה שנמצאת באותו דבר, לא את אחד מחלקי הנקודות הטובות בלבד שנמצא באותו מצב, אלא את הנקודה השורשית הטובה שהיא היא שורש של כל חלקי הטוב ושורש החיות של כל אותו מצב, של כל אותו מקום. דוגמא אחת שורשית, שמכח כך בס"ד יובנו הדברים יותר: זמן תמוז ואב מתיל ימי האבילות עד ט' באב שהוא זמן של חורבן, אם אדם מנסה להתבונן איזה טוב נמצא בט' באב, איזה נקודה טובה הוא מוצא בתשעה באב, הוא יכול להתבונן ולמצוא נקודות טובות, והוא יכול למצוא את הנקודה השורשית הטובה. אם למשל האדם יתבונן וימצא נקודה אחת טובה, אומרים חז"ל, שהקב"ה ריחם וכילה כעסו על עצים ואבנים ולא כילה כעסו על בני אדם, הרי שהוא המצא נקודה טובה בחורבן, אבל הוא יכול לחפש ולמצוא מהי הנקודה הטובה והשורשית שבחורבן, מלמדים אותנו חז"ל שיום שנחרב בו ביהמ"ק נולד משיח, זה הנקודה השורשית הטובה של כל מציאות הרע של ט' באב. זוהי דוגמא מאוד ברורה, כאשר האדם מוצא נקודה אחת טובה, בתוך החורבן, לבין אם הוא מוצא שורש נקודת הטוב של כל אותו חורבן.

צריך הרבה סיעתא דשמיא, ולאחר מכן הרבה התבוננות והרבה תפילות שהאדם יזכה לעמוד על הנקודה הטובה הפנימית שבדבר, ושהוא לא ישים את כל יתבו וכוחו על נקודה אחת טובה שנמצאת בדבר, אלא שהוא ימצא את הנקודה הפנימית ביותר וידבק בה וישלים את נפשו באותה נקודה ומתוך ההידבקות שלו בנקודה השורשית, משם גופא תצמח הישועה וזו השלימות, הדברים אמורים ביחס לכל אחד ואחת מאיתנו בכל מצבי החיים להתבונן ולראות בכל מצב ומצב את חלקי הטוב ואת חלקי הרע, ולאחר שמצאנו את חלקי הטוב, לנסות ולחפש את הנקודה השורשית הטובה שנמצאת בכל דבר, מי שיעמוד יזכה ויתחנן לפניו ית"ש שהוא יאיר לו את הנקודה השורשית הטובה והוא הוא האדם שחי חיים אמיתיים, חיים מרוממים כאן בעולם שנקרא עולם התלאות ועולם הייסורים, אבל בתוך כל התלאות והייסורים הוא מתחבר לנקודה הטובה ביותר ומשם הוא יונק את חיותו.

הדברים אמורים כמו שהוזכר, בכלל, אבל גם אמורים בפרט, על הצרה הגדולה שנתרחשה כאן בארץ הקודש, שג' נערים נחטפו ע"י בני עוולה ועדיין לא זכינו שיחזרו לחיק משפחתם, המצב הזה בוודאי שכאשר מתבוננים עליו במבט ראשון הוא נראה רע, הוא נראה רע מאוד, הוא נראה רע מאוד מאוד, כאב עצום שלהם, כאב של האבות והאמהות, האחים והאחיות ושאר קרובים ומכרים, חברים ורבנים וכל עמך ישראל איש לפי ערכו, שמשותף בצרתם, [על מי] שהסבל הוא עצום ונורא, אבל גם בתוך המצב [הזה] הקשה מאוד, יש נקודות טובות ויש נקודה אחת טובה שהיא שורש הכל. אפשר למצוא כמה וכמה נקודות טובות, ניתן דוגמאות. הנקודה הראשונה הטובה, זה שכנסת ישראל יחד מצטרפים, נופלים מחיצות, נופלים כל מיני דברים ש[הפרידו קודם לכן בין עדות וחוגים] ומצטרפים יחד עמך בית ישראל להתפלל. נקודה טובה נוספת, הרבה כח של אהבת ישראל ורחמים מתגלים אצל הנפשות. נקודה נוספת טובה, הרבה מאוד חסד נעשה בעולם מכח כל

המצב של הצרה הזו. כשנתבון אפשר למצוא עוד הרבה מאוד נקודות טובות, כדוגמא, הייסורים שממרקים את העוונות, ועוד עוד הרבה נקודות טובות שנמצאים, אבל עדיין הצד של הרע נראה גדול הרבה הרבה מעבר לחלקי הטוב שמצאנו, אבל יש את שורש נקודת הטוב שגנוזה במצב הזה. מהו שורש נקודת הטוב שגנוזה במצב הזה? נקודת הטוב העמוקה שגנוזה במצב הזה, זה שכל אחד ואחת מבני ישראל מתבונן שהמצב שבו אנחנו נמצאים עכשיו הוא משל שהקב"ה מלמד אותנו, שאנחנו בניו נמצאים בשביה, אצל רשעים ארורים, אצל אלו שדמם של בני ישראל אינו חשוב להם כלום. אנחנו נמצאים שבשביה גשמית, בתוך ארץ ישראל, אבל בעיקר בשביה רוחנית בתוך ארץ ישראל ובחו"ל, שנרגיש שהמצב שבו נמצאים אותם ג' נערים יקרים, זהו בעומק המצב של כל הכנסת ישראל ביחס לאביהם שבשמיים, ונצטק לבורא עולם על הגאולה מהמקום העמוק ביותר של ההרגשה של השביה שבו אנחנו נמצאים, בוודאי ובוודאי שניגאל, אבל הני מילי שנוציא את הנקודה הטובה שהיא שורש כל הצרה הגדולה הזו מתוך אותה צרה, שנוציא את אותה נקודה טובה של ההרגשה וההכרה שעם ישראל נמצא בשביה, בנים אתם לה' אלוקיכם, לא רק ג' בנים נמצאים בשביה, הם הדוגמא לשביה, אבל כולנו נמצאים בשביה נוראית, אם נעמוד על אותה נקודה טובה בעומק הנפש משם נשאב ותצמח שורש הישועה. כל אחד ואחת מאיתנו שמתפללים הן ביחיד והן בציבור, שמצטרפים להתפלל שהם יחזרו בשלום אל חיק משפחתם, צריך אבל להבין שזה ההתחלה של העבודה, זה השורש, שמתוכו אנחנו צריכים להגיע להכרה האמיתית על כל אחד ואחת מאיתנו בפרט ועל כל הכנסת ישראל בכלל, שכמו שר"ל הם נמצאים באיזשהו מרתף, באיזשהו מקום חשוך, שאין בו לא אור שמש, לא אוויר, כך אנחנו צריכים להרגיש את עומק הגלות, שאנחנו נמצאים במקום שאור השם נעלם, במקום שרוח אלוקים מסתתרת ואינה נגלית, שנוציא את הנקודה הזו מכח המשל הקשה, הקשה מאוד שהם נמצאים בהם, אבל נוציא את אותו משל ונתפלל לא רק עליהם, אלא נתפלל לקב"ה שנבין את המכוון של רצונו ית"ש בזה שהם נחטפו וע"י שנבין הרי שיתוקן הסיבה והם יצאו מאפילה לאור גדול, הוצאנו ע"י כן את הנקודה הטובה, אבל ע"מ שהנקודה הטובה תצא לפועל צריך שכל אחד מאיתנו ירגיש בנפשו שהוא הוא וכל ישראל נמצאים בהרבה מתחת לאדמה, מקום שאין בו אור ה' שאין בו רוח אלוקים, שנרגיש את הנקודה הטובה שהביאה אותנו לאותה התעוררות, הרי שמכאן שורש ההצמחה של הישועה.

הקב"ה יעזור שג' הנערים היקרים הללו יחזרו עוד היום ממש עכשיו לאבותיהם, וכולנו יחד כל הכנסת ישראל נחזור יחד עוד היום עכשיו ממש לאבינו שבשמיים בלב שלם בנפש חפצה, נכיר ונגלה את נקודת הטוב של 'ראו כי טוב ה'' ונידבק בו ית' בשלימות, וגאולה שלימה במהרה היום אמן ואמן.

שואלת: כשמחפשים את השורש של הטוב, הרי לכאורה ה' זה השורש של הטוב, אז מה הכוונה לחפש את השורש של הטוב. הרב: שאלה נכונה מאוד מאוד, ה' הוא השורש של כל הטוב כולו בכלל, אבל מה הטוב הפרטי שכאן הקב"ה רוצה לגלות? השי"ת הוא כלל כל הטוב כולו, אבל כאשר הקב"ה מטיב לאדם, הוא מטיב לו עוד פרט ועוד פרט ועוד פרט, לגלות מה הפרט הפרטי של אותו דבר, יכול להיות שהקב"ה מטיב לאדם עכשיו בגשמיות, יכול להיות שהוא מטיב לו ברוחניות, יכול להיות שהוא מטיב לו בזה ישתקן את המידות שלו, יכול להיות שהוא מטיב לו בזה שהוא פותח לו מוחין של קדושה, יכול להיות הרבה מאוד סוגים של הטבות פרטיות, כלל כל ההטבות כולם הוא השי"ת והשלימות של ההיתדבקות בו, אבל בפרטות החלקים בכל דבר יש פרט אחד שהוא היסוד של הטוב הפרטי של אותו דבר. עוד פעם א"כ, כלל הטוב כולם הוא ההתדבקות השלימה בו ית', [ ] כמו שיש תרי"ג מצוות [ ] פרטים ובתוך אותם פרט יש אותו שורש הפרטים ובאותו דבר יש את ההתפרטות שנובעת שם. שואל: בפרטים שאנחנו [מגלים] אצלנו יש שורש אחד של כח הפרטים? הרב: השורש של כל הפרטים זה הקב"ה אבל בכל פרט עצמו יש עוד פרט ועוד פרט, ניתן לכם דוגמא, יש עץ ובעץ יש שורש ומהשורש יוצאים ענפים הרבה ומכל ענף יוצאים עוד ענפים ועוד עלים, יש את השורש בכל שזה נקרא דביקות בקוב"ה אבל לכל ענף יש עוד ענפים עוד עלים, אנחנו מחפשים את השורש הפרטי שמקושר לכל דבר. שואל: אז יש שורש אחד בפרטים שהוא שורש לכל הפרטים? יש שורש אחד שהוא הכל, שהוא הקב"ה, ובפרט עצמו יש עוד פעם שורש [ ] כאשר יש צרה אז אני מסתכל על המצב הפרטי הזה איזה נקודה טובה פרטית היא השורש למצב הזה, כתוך אותו דבר יש פרט שממנו יוצאים עוד ענפים אבל הם יוצאים מהפרט ששייך למקרה הזה. שואל: שייך יותר משורש אחד, חוץ מהקב"ה, אחרי הקב"ה, מה שמתגלה אצלי זה שייך להיות יותר מפרט אחד שהוא שורש? בכל מקרה יש פרט אחד שהוא השורש וממנו מתפרטים עוד ענפים, אבל לכל מקרה יש פרט אחד שהוא השורש. דוגמא, נס חנוכה ונס פורים, תכלית כל החיים זה דביקות בקוב"ה אז מה ההבדל בין חנוכה לפורים? חנוכה מגלה פרט אחד ופורים מגלה פרט שני, אבל חנוכה שהוא מגלה פרט אחד הפרט הזה מתפרט להרבה חלקים, בוודאי שהוא מתחלק, רבים ביד מעטים, טמאים ביד טהורים, הרי שיש פרט אחד שזה כח ההודאה ויש את הפרט הזה שהוא מתפרט לחלקים, אז יש את השורש שזה דביקות בקוב"ה יש את חנוכה שזה פרט ובזה יש עוד פרטים, אדם יכול לקחת פרט צדדי בחנוכה והוא מאבד את עיקר האור של חנוכה, לזה בדיוק מכוון הדברים.

שואל: כשיש דברים שמפריע לי אבל לאחרים הם מסתכלים על אותו מצב שזה לא כל כך גרוע, אז האם היא צריכה להסתכל על זה כמו שאחרים מסתכלים או שהיא צריכה להסתכל על זה כמוש האי מסתכלת כמו שזה נוגע אליה. הרב: זה שאלה נכונה, זה מורכב משתי חלקים, לפעמים הסיבה שהאדם מסתכל על זה שזה רע ה מחמת שיש לו נטיה לראות את

הדברים רעים, זה בעצם נובע מחולשה של הנפש [], לפעמים הסיבה שהאדם מסתכל על זה שזה רע, כי כלפיו זה לא מתאים. למשל, יהיה חמש אנשים בחדר ויש להם גודל של נעל מסויים, למשל במספר 42, וקנו לכולם מספר 42, והוא המספר שלו ארבעים וחמ, וכוכלם אומרים שהנעל מתאימה והוא אומר שזה לא מתאים לו, אז הוא צריך להסתכל כמו כולם?! אז אם זה נובע מהנפש הבהמית של הצד השלילי אז היא צריכה לשנות את ההסתכלות, אבל אם זה נובע מחמת שלהם זה מתאים ולה זה לא מתאים, היא לא צריכה לשנות את ההסתכלות, היא צריכה להבין שלה זה לא מתאים, ועדיין למצוא את חלקי הטוב.

שואל: מאיפה מגיע הר.פ.ח חלקים של טוב. הרב: מה הכוונה מאיפה מגיע? מהמקום של הטוב, איפה זה רמוז? שואל: מה המקור לדברים האלה. הרב: מקור בהאר"י ז"ל על הפסוק שנאמר בתחילת בראשית "ורוח אלוקים מרחפת על פני המים" אומר האר"י ז"ל מרחפ"ת אותיות מת רפ"ח כאשר זה נתקן זה הופך להיות פרח, כאשר זה נתקל זה הופך להיות חפ"ר מלשון של בושה.

שואל: אם יש לבן אדם נשואים בעיתיים אבל יש לה נחת מהילדים למשל, אבל מהנישואין לא כל כך טוב. איך הם יכולים לזהות את שורש הטוב? הרב: קודם שתעשה את העבודה למצוא את כל חלקי הרע שזה כנראה היא מכירה יותר טוב, לאחר מכן שתעשה ניסיון לנסות למצוא את חלקי הטוב שיש בנישואין, במשך כמה חודשים היא צריכה לנסות להתבונן ולראות את כל חלקי הטוב שנמצא בנישואין, עצם ההתבוננות בחלקי הטוב כבר יתן לה קצת נייחא בנפש והיא צריכה לגלות דברים שהיא לא ידעה קודם לכן כשהיא לא התבוננה, אם היא לא מצאה שום נקודה חדשה או לפחות מבוררת יותר סימן שההתבוננות לא היתה שלימה, בשכל אנוש, היא צריכה לנסות ולראות אלו מתוך אותם חלקים נראה לה הנקודה השורשית הועיקרית, כשהיא תמצא את אותה נקודה שנראית לה שורשית, שתתפלל לקב"ה שיזכה אותה לראות האם זה באמת נכון, או שהיא תהיה יותר אמיתית ומבקשת אמת אז היא באמת תגיע בנקודת השורש ואז היא אלט לאיט תרגיש נייחא.

שואל: אם יש כמה דברים טובים וקשה לדעת בדיוק אם זה השורש או הענף, אז איך אפשר לזהות חוץ מתפילה לה, אם יש עוד מהלך לזהות את השורש. הרב: דברך כלל ההתאמה של המקרה מתאים יותר לנפש אם היא מכירה גם את הנפש שלה וגם את המקרה אז היא תמצא את הנקודה שקרובה יותר לנקודה של הנפש שלה, ועל דרך כלל זה נקודת ההטבה. עוד פעם, אבל צריך הכרת הנפש, והכרת המקרה ואז ההתאמה ביניהם מולידה יותר בהירות.

שואל: הרב אמר שביחס לשלושה בחורים שאנחנו נחשוב על הצער שלהם וממילא על הצער של כלל ישראל בגלות שאנחנו גם נצטער. הרב: לא ממילא זה יקרה אלא מכך להתבונן. שואל: מה קורה אם לא מרגישים את הצער שלהם אלא א"כ צריכים להיכנס לכל הפרטים שהם נמצאים וכל הדברים הלא נעימים, אז מה שצריכים לעשות? להיכנס לכל הפרטים הלא נעימים כדי להרגיש את הצער? הרב: זה שאלה כל אחד לפי מדריגת נפשו, ומצב נפשו. אדם שנוטה גם כך לעצבות ונוטה לדיכאון, אז זה יביא אותו יותר לדיכאון. השאלה מה המצב של אותו אדם, אדם שנמצא במצב של שמחה ודעתו פתוחה ולכן הוא לא מרגיש לא רק שינסה להיכנס לאיפה שהם נמצאים אלא זה לנסות להיכנס למקום צפוף מאוד ולהיות שם שעה, עד שהוא ירגיש שהוא לא מסוגל, ואז הוא ישתתף בצערם, זה לא רק מחשבות, מחשבות לא מועילות הרבה אלא רק מעט. אדם שגם ככה החיים שלו עצובים ואין סבלנות ואין כלום אז יש עוד הרבה עבודות שצריך לעשות ע"מ שאפשר יהיה לעשות את העבודה הזאת, ודאי שהם צריכים ג"כ לנסות התפלל ולהשתתף בצערם אבל אם הם יקחו את זה בצורה יותר קיצונית זה יזעזע להם את הנפש. התשובה היא תלויה בכל נפש ואי אפשר לענות בכללות. העמדנו קו כללי, אבל למעשה בכל נפש זה תלוי במדריגתה ובמצבה.

שואל: הרב אמר לכתוב על דף צד אחד טוב וצד אחד רע, שואלת מה אם אדם שקשה לו לעשות את זה, יש קושי בכתיבה, אם צריך דווקא בכתיבה. הרב: שתתקתק על מחשב. שואל: הקושי זה לא מחמת הכתיבה אלא יש איזה פחד פנימי. הרב: שתעשה את זה עם חברה נוספת קרובה מאוד ואז זה יקל עליה.

שואל: אם לא קשורים לעולם הישיבה החרדי, האנשים שנמצאים בקהילות אחרות, קשה להם לראות את המצב העניינים של עם ישראל כמו שהרב דיבר שהוא בשביה. אם כך אם זה נכון, מה בדיוק המטרה, האם הם יכולים לראות את זה מהמצב של החטיפה, נראה שכרב צריך להבין ולהיות באיזשהו מצב שקשור מאוד נגיד לעולם התורה, כמוש הרב מדבר. הרב: אני אנסה להשיב, אם התשובה לא תהיה ברורה כנראה שלא הבנתי טוב את השאלה. אדם שמסתכל על המצב כיום שכביכול הכל בסדר, או כמעט הכל בסדר ממבט רוחני, אז סימן שהקשר שלו ליהדות שואף לאפס, אז הבעיה שלו היא בעיה הרבה הרבה יותר קודמת, המצב הרי של היהדות כיום, הן בארץ הקודש והן בחו"ל, מצב ירוד מאוד מאוד, ודאי שיש נקודות טובות ויש אנשים טובים, אבל המצב הכללי הוא שפל מאוד, ומי שלא רואה את זה זה ראייה שהמצב של היהדות שלו הוא מאוד מאוד מאוד שפל, אז כמו שאי אפשר לבוא לבן אדם חילוני [שיראה] מה החטיפה מהווה בלי קיום אותה ומצוות כי הוא לא מקושר לזה אז גם אדם שרמת א=היהדות שלו שואף לאפס זה לא מדבר אליו. הוא צריך לגשת אליו ממקומות הרבה יותר קודמים באופן שמתאים לנפש שלו, כיוון שמובן שמדברים על אנשים ששומרים תורה ומצוות ומבינים [ ] את שמירת

התורה ומצוות הכללית רק הקשר ליהדות והקשר העמוק לתורה ולקוב"ה חלש אז הם מבינים שהנקודה הזו שצריכה תיקון הקב"ה מראה לנו שאנחנו עצמינו בשביה, אבל מיש לא מבין שמצב היהדות הכללי הוא קשה מאוד, הרי שהדברים לא נאמרו לו והוא צריך לשמוע דברים שמתאימים למדרגתו ושהקשר שלו ליהדות הוא נמוך מאוד. שואל: יש קהילות שהם חושבים שהם כן שומרים תורה ומצוות אבל מה שהם חושבים שחשוב זה נגיד לעשות חסד, או דברים שהם חושבים שהם בעייתיים בעצמם, כי הם לא כ"כ קשורים לשאול רבנים, ואם זה המצב אז הם לא יכולים לראות את הנקודה. הרב: הם לא מצפים לתשובה שלי, כי הם עושים מה שהם אומרים אז כיוון שאתם שואלים ולא הם אז גם התשובה שלי לא תועיל. הם שואלים מה שהם רוצים או שהם לא שואלים אף אחד, אז מה זה יעזור מה שאני יגיד? שואל: זאת אומרת שמה שקרה פה זה בשביל אנשים מסויימים שיכולים להבין שהמצב הוא המצב שהרב מסביר. הרב: הם אנשים רבים מאוד, כן, הם לא כולם אבל בוודאי הרבה, עשרות אלפים ואולי אפילו מאות אלפים, בוודאי.

שואל: מה הדבר אחד שאנחנו יכולים לעשות בשביל לקרב את הגאולה? הרב: שאדם יהיה כל יום יותר אמיתי מאתמול. שואל: יותר אמיתי בנוגע לעצמינו, יותר בנוגע לתורה, למצוות, בנוגע לאיזו נקודה? הרב: כל אדם לפי נקודתו ולפי אופי נפשו, כיוון שהשאלה היא שאלה כללית, היא לא שאלה פרטית לנפש מסויימת, אז אני לא יכול לומר במה, אבל הצד השווה בכולם שכל אדם צריך לבדוק שכל יום הוא ניהיה יותר אמיתי. אם כל יום נהיה יותר אמיתי אז בס"ד הוא יותר עולה, וכך מעלה את העולם כולו עימו וגם יעלה אותנו מהצרה והשביה, אבל אם העולם הולך כהרגלו ועל דרך כלל מתדרדר לשאול תחתית הוא כבר נמצא בתוך התהום, המדינה נראית כפי שהיא נראית ורח"ל הצרות הולכות ומתרבות.

- [Chodesh - Avodah](#) [1]
- [תמוז](#) [2]

Source: <https://bilvavi.net/shiur/roshchodeshavodah-004-tammuznekudatova>

Links

- [1] <https://bilvavi.net/chodesh.avodah.english>
[2] <https://bilvavi.net/chodesh.tamuz>